

Gesii teater.

Geisiga. Owen Halli operette 8 waatus, tuli eile esimesi soora etendusele. Peab Eilema, et Sidney Jones, kes sellele tätille muusika loonub, „iluja“ muusika tuningale. Etenduse, suur wõistleja on. Jones'i muusika ei ole mitte üksi väga rotisirjas, vaid temas peitub fa pälju dramatilist effekti, mis just suuremal hulgal operetteidel puudub. Ega's „Geish“ muldu tervest ilmasti suurt wõibuläiki läbi teha ei oleks võinud. Muuhugi mõista, et fa algupärani elu, mida see täis mesile Jaapanist eile tujutab, seda mõju märtska juurendabid aitab, juba nende riided on tui näitlelava effektiide jaoks loodub. Kõige selle peale waatajata ei jääd pealt-waatajasse mitte nitsugune mõju järele, mis läbi seda „firju elu“ moonulepsileks peab, nagu lugu suurema hulgaga Europa elust wõestad sõrgete operettedega on, kus taistluseviline mõju mahel rohlem läbisemine loomuga pealt-waatajate peale na' vastutut tundmust avab-dab. „Rombewostaline“ aši veel räätmata. Oma siulise läigu pooleni tujutab see näitletööfik neid hüpumisi, mis Inglise mereväe ohru-ferib, ja rüllab noiserahvad, kes jahilaeval bega piiki merejõitusti oma lõbusa ette wõtta-mad. Jaapanis läbi elavad. Hinnase Wbun Hsi „Kümine tuhande rõemu“ ihemaja, oma sübis. Tahksewate naisterahwas-tega, geischadeega on tuli mänguks.

Mis etteandmisesse püutub, siis olt igatahes näha, et ettemälustuste fallal palju roaewo olli nähtud, tui fa sarnase tuli etteandmine üleüldse mitte näisaasi ei ole. Irwamine, et alustat Wilni tulisse ja lõbusa loomuga näiteseltslonababel sarnastel operetteide etendamisel rohkem õnne on, tui teistel, ei ole just mitte põhjusteta. Oma osa fallall hästi tegi hr. Pinna ihemaja omanituna, ja neuti Bumbo geishana, need ongi selles tulusi peaosallsed. Ettehetteld peame aga Ingliste leitenandi Fairfagi etendajale, mõnes sohas koortile jue. legema. Mõned teised konarused ei olnud juba mitte enam nii filmipäistwad ja' kõrvatorlamad. Ülesildisest mätta mädi, aga etendus lõig. suure waimustusega maastu, wahel hakati lebet etendust läia platsitoma ja' mõistit ülitriit ette launete kordamata.

Balletti juhataja, pr. Rämpetsa, kes selts etenduse ettemälustuseks Wilerti siia tutustub olli, annetas ilus üleloomup.

Ei paashaaja põrask etenduse andmine mitte wõimalik ei ole, siis ei see „Geishat“ emne lõrrata, kui alles paari näbalda-põras, olgu tuli et seda üks paljud näha loovivad. Igatahes saab teisipordne etendus märtsia suuremat mõju andsdama, kesi sarnostet etendust mõju seisab peaasjalliselt just ettekanndmisi se siied uuse, ja see tasnob iga lõrdamise järele illa suuremals. Ega's asjata sarnaselt etendus muijal ilmas. Kuude laupäeva ei valmisista, et siis terve mänguage ühte ja sedasama tuli iga õhtu etendada.

All jäätme siis „Geishat“ suure põnevusega otama.

Päevalehet, 3. IV 1908